

Многима у свету и Србији су данас пуна уста тезе да су Срби, односно њихови поступци, не само повод, већ и прави узрок почетка Првог светског рата и стравичних људских губитака. Уче нас да је наша одговорност и само српска грешка био тај "кучкин син" Гаврило Принцип, "тај терориста и убица, тај злочинац, тај проклети Србин"! Убио је Франца Фердинанда и његову апсолутно невину жену у Сарајеву, без икаквог повода! Да њега није било, Европа би избегла Први светски рат, а многи кажу и Други светски рат, а Европска унија би у том случају ускоро славила 100 година постојања.

Из таквих „аргумената“, произилази да је Гаврило Принцип, сам ђаво који је уништио савршено Аустроугарско царство, у коме су владали хармонични и савршени односи између царске круне и његових многобројних, по етничком и националном пореклу, врло различитих поданика! А да ли је баш тако!? Да ли су то само чланови Младе Босне (Срби, Хрвати и Муслимани-састав организације није ни Титова историографија оспоравала) били незадовољни у тој идиличној и савршеној царевини, коју многи данас сматрају претечом Европске уније, и првом правом мултиетничком творевином у Европи? Наравно да не!

Хајде да се мало вратимо у та, по много чему чудна, али и славна времена. Било је то време многих атентата, мање или више успешних, и из различитих побуда и повода и разлога. Овде ћемо се бавити управо тим атентатима, који су некако остали скривени у тој „савршеној“ историји Европе, коју је нарушио само тај Србин! Али да видимо колико то крви и костура данашња Европа покушава да сакрије иза завесе позорнице на којој се одиграла и Европска и светска историја.

Најважнији атентати на владаре и носиоце власти династије Хабзбурговаца:

1. Године 1853. мађарски националиста Јанош Либенји (Janoš Libenyi), покушава да изведе атентат на нама добро познатог аустроугарског цара Франца Јозефа, за време његове посете Будимпешти. Атентатор је покушао да закоље цара великим ножем, нападајући га са леђа и правећи рез ножем преко царског врата. Срећом, живот цара спасава војна униформа у којој је био, и моди која је владала у тим временима, у шивењу тадашњих војних униформи високих официра, које су имале врло јаке и дебеле оковратнике (колире), тако да се снага атентаторовог реза изгубила у току пресецања тог дела униформе, те нож није стигао до већих крвних судова царског врата. Цар је био тешко повређен, али је преживео.

2. Године 1863. рођени брат цара Франца Јозефа, Максимилијан Јозеф, прихвата се царске круне Мексика, али већ 1867. године бива заробљен од стране побуњеника и по кратакот поступку стрељан. Љубав поданика према једном од Хабзбурга је и у овом случају била фатална, зна се за кога.

3. Године 1879. италијански националиста Донато Рагоза (иначе апотекар из Истре!) извео је атентат на оног истог аустроугарског цара Франца Јозефа, за време његове посете граду Удине, и то бацањем две бомбе на њега. Цар је остао неповређен,

атентатор ухапшен, и од стране суда у Удинама ослобођен, са образложењем да је деловао из патриотских побуда!

4. Године 1882. изведен је атентат на Франца Јозефа и његову жену Елизабету, док су били на церемонији прославе 500 година прикључења града Трста Аустрији. То је код италијанских националиста схваћено као велика провокација! Ђулелмо Обердан (Guglielmo Oberdan), Италијан словеначког порекла (мајка словенка из Горице), припадник тајне националистичке организације која се борила за повратак и прикључење Трста својој матичној земљи Италији. Интересантно је да је окидач за накнадно испољену политичку активност Обердана била аустроугарска окупација Босне и Херцеговине 1878.године, када он из протеста напустио армију аустругарске, сматрајући да је испод његове части да учествује у војним активностима окупације Босне и Херцеговине, када је његов лични идеал била слобода за сваку нацију, па и словене у Босни и Херцеговини. Он је бацио бомбу на цара Франца Јозефа, али атентат није успео, а он је ухапшен, и осуђен и обешен исте године. Интересантно је да је у организацији и овог атентата поново учествовао и Донато Рагоза, онај исти актер претходног атентата када је ослобођен од стране италијанског суда у Удинама! Приликом извршења казне, Обердан је са вешала узвикнуо „Viva l'italia“, „Живела Италија“, и тако постао славна жртва идеје уједињења читаве Италије, којој се непосредно после тога подижу споменици широм градова Италије, који и данас стоје. И данас у Италији главне улице и тргови носе његово име (у Риму, Трсту, Кремони, Барију итд.), а он важи за једног од најавећих националних јунака Италије. На прослави 100 година од његове смрти, то јест вешања, 1982. године, председник Италије је упоредио њега са Исусом Христом. Словеначки писац Борис Пахор, у знак сећања на овог човека пише роман под називом Трг Обердан (Piazza Oberdan), у који су инкорпорирани догађаји из његовог бурног живота. Снимљени су и филмови.

Европски "принципи" и Гаврило Принцип

Пише: Миланко Шеклер
недеља, 02 фебруар 2014 12:18

Европски "принципи" и Гаврило Принцип

Пише: Миланко Шеклер
недеља, 02 фебруар 2014 12:18

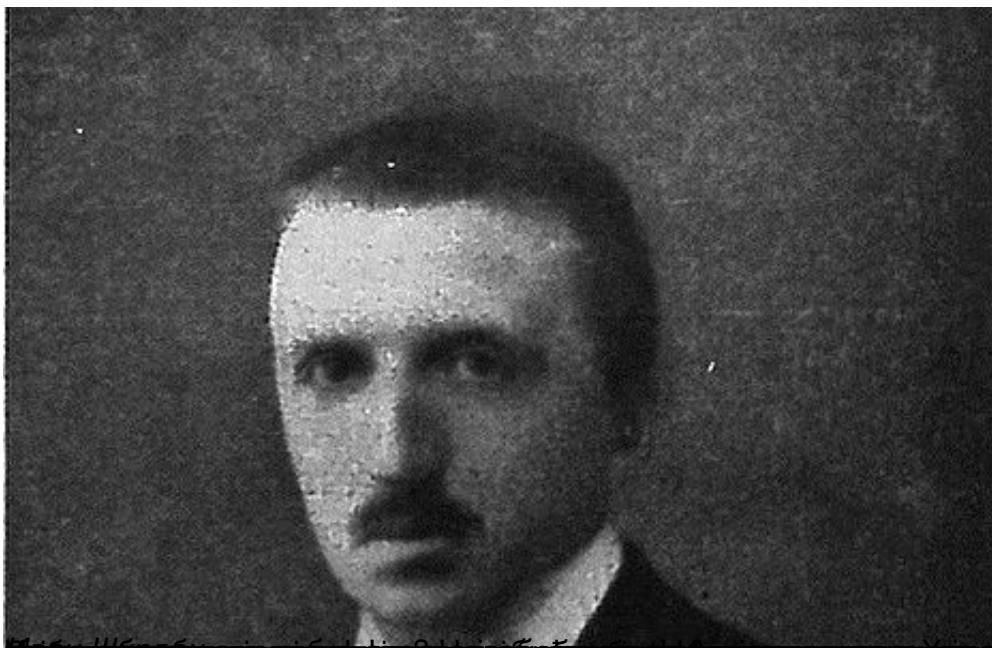
Европски "принципи" и Гаврило Принцип

Пише: Миланко Шеклер
недеља, 02 фебруар 2014 12:18

Европски "принципи" и Гаврило Принцип

Пише: Миланко Шеклер
недеља, 02 фебруар 2014 12:18

Европски "принципи" и Гаврило Принцип

Пише: Миланко Шеклер
недеља, 02 фебруар 2014 12:18

10. Ратко Парезанин, Гаврило Принцип у Београду: Цатена Мунди - Београд, 2013.